

עפ"ת 1770/11/19 - מהדי דראושה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 1770-11-19 דראושה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 144631/2017

בפני כבוד השופטת אילונה לינדנשטראוס
המערער מהדי דראושה ע"י ב"כ עו"ד היתם דראושה
נגד
המשיבה מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז צפון
פסק דין

1. ערעור על הכרעת הדין של בית משפט השלום לתעבורה בנצרת (כב' השופטת מנאל חליחל דיאב) מיום 15.9.2019 בתיק ת"ד 503-07-17 ולפיה הורשע המערער בעבירות שעניין תאונת דרכים.

כתב האישום וההליכים בבית המשפט קמא

2. נגד המערער הוגש בבית המשפט קמא כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) וסעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], נהיגה כשברמזור אור אדום, לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 והתנהגות הגורמת נזק, לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

3. על פי כתב האישום, ביום 2.4.2017 בסמוך לשעה 13:05 נהג המערער ברכב פרטי מסוג פורד בכביש 65, מכיוון כללי עפולה לכיוון כללי כפר תבור, והגיע לצומת מרומזר (צומת נעורה). באותה עת, נסע והתקרב לצומת, מן הכיוון הנגדי, רכב מסוג אחוד פורד (נהוג בידי רן גוטסמן, להלן: **הרכב המעורב והנהג המעורב**). הנהג המעורב נכנס לצומת בחסות האור הירוק שדלק באותה עת בכיוון נסיעתו. המערער נהג ברשלנות בכך שנכנס לצומת בפנייה שמאלה מבלי לציית לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, חסם את הרכב המעורב וגרם להתנגשות שכתוצאה ממנה, נפגע המערער וניזוקו שני כלי הרכב.

4. בדיון שהתקיים בבית המשפט קמא ביום 26.10.2017, כפר המערער בעובדות כתב האישום וטען כי הוא חצה את הצומת באור ירוק ואילו הנהג המעורב חצה באור אדום.

5. במסגרת הליך ההוכחות, העיד בוחן התנועה מטעם המשיבה, מר אמיר אוסקר (להלן: **הבוחן**), אשר הגיש מסמכים שערך ובהם דו"ח בוחן וצילומים. עוד העידו מטעם התביעה- הנהג המעורב, עד תביעה בשם איוב

שדאפנה, אשר נכח במקום ובזמן התאונה אך לא ראה את הרמזור ועד תביעה בשם עידן כהן (להלן: **עידן**), אשר על פי עדותו הוא עמד ברמזור אדום אחרי הנהג המעורב וכשהרמזור התחלף לירוק התחיל הנהג המעורב בנסיעתו ורכב המערער נכנס לצומת והתנגש ברכבו. מטעם ההגנה העיד המערער.

הכרעת הדין של בית המשפט קמא

6. כב' השופטת קמא קבעה, לאחר סקירת חומר הראיות והעדויות, כי עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר. צוין בהכרעת הדין, כי מתכנית הרמזורים שהוגשה (ת/7) עולה שהרמזורים היו תקינים במועד הרלוונטי וכי אף הבוחן ציין בחוות דעתו כי תכנית הרמזורים תקינה וכי אין אפשרות למופע ירוק משותף לנאשם ולנהג המעורב ועל כן הסיבה לתאונה היא הגורם האנושי, אך הוא איננו יכול לקבוע מי משני הנהגים נכנס לצומת באור אדום.

7. אשר לעדויות קבעה כב' השופטת קמא, כי הנהג המעורב היה עקבי בגרסתו. גם עידן חזר על גרסתו ולפיה הנהג המעורב נכנס לצומת באור ירוק ועדותו, שהיא עדות ניטרלית של מי שאין לו אינטרס בתוצאות המשפט, תמכה וחיזקה את עדותו של הנהג המעורב. עידן ראה את התאונה במו עיניו ונתן מרצונו החופשי פתק ובו רשומים פרטיו כדי למסור עדותו על מנת שלא ייגרם עוול לנהג המעורב. הסתירות אשר נטענו על ידי המערער ביחס לעדים, הן סתירות קלות לאור חלופי הזמן אשר אינן פוגעות במהימנותם.

8. אשר לגרסת המערער עמדה כב' השופטת קמא על מספר סתירות. כך, בעוד שהמערער מסר במשטרה כי העד שדאפנה אמר לאחיו שהוא ראה שהמערער "יצא" בירוק והנהג המעורב באדום, בעדותו בבית המשפט העיד שדאפנה כי הוא כלל לא ראה את הרמזור. כן נמצאו סתירות בגרסת המערער ביחס לרכבים שנסעו ליד הרכב המעורב. עדותו של המערער כי הוא נסע לאט, עומדת בסתירה לעדויות של עידן ושל הנהג המעורב ולפיהן הוא נסע במהירות. כב' השופטת קמא מצאה כי הסתירות שנתגלו בעדות המערער מטילות דופי באמיתות גרסתו ולא יושבו על ידו כשעומת עמן.

9. בסיכומו של דבר קבעה כב' השופטת קמא, כי גרסת המשיבה נתמכת בעדויות הבוחן, הנהג המעורב ועד הראיה עידן, שנמצאו מהימנות, וכן בראיות שהוגשו לרבות דו"ח הבוחן ותמונות הזירה והנזקים שנגרמו לכלי הרכב. מנגד, גרסתו של המערער לא נתמכה בראיות כלשהן ועומדת בסתירה לראיות ולעדויות הניטרליות של עידן. משכך, הורשע המערער בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

טענות המערער

10. המערער טוען כי הבוחן לא קבע מי אשם בתאונה משום שהוא איננו יכול לקבוע מי נכנס לצומת באור ירוק ומי באדום והותיר עניין זה לעדים. הבוחן גם העיד כי הנהג המעורב יכול היה למנוע את התאונה אם לא היה נכנס לצומת גם אם הרמזור בכיוונו דלק בירוק. בנסיבות אלה לא ברור מדוע הוגש כתב אישום נגד המערער דווקא.

11. המערער טוען למחדלי חקירה, כגון העדר דו"ח של שוטר משטרת התנועה שלפי עדות הבוחן נכח במקום.
12. אשר לנסיבות התאונה טוען המערער, כי בעוד שהבוחן ציין כי התאונה התרחשה במרכז הצומת וכך גם העיד הנהג המעורב, עידן העיד כי התאונה ארעה ממש לפני שהרכב המעורב "התחיל לקחת את הפנייה". הנהג המעורב סתר עצמו כשהעיד "אני בא להתחיל לפנות שמאלה" ואז זיהה את רכב המערער ובלם.
13. המערער מעלה תמיהות בנוגע למהימנות עדותו של עידן. כך, לא ברור כיצד הנהג המעורב זכר את שמו שנה לאחר התאונה, אם הוא איננו מכיר אותו, נמצאה סתירה בכך שהנהג המעורב העיד כי עידן ניגש אליו במקום לאחר התאונה ואמר כי ראה שעבר בירוק ומוכן להעיד לטובתו וכי הוא גם דיבר עמו יום או יומיים אחרי התאונה, בניגוד לעידן שהעיד כי לא דיבר עם הנהג המעורב אלא נתן פתק למישהו על מנת שימסור לו - פתק שלא הוגש כראיה. סתירה נוספת נמצאה בכך שהנהג המעורב העיד שהיה עם עידן חבר שלו, דבר שלא ציין כשנחקר במשטרה, ואילו עידן העיד כי אין מדובר בחברו אלא במדריך שעבד איתו ומכל מקום מדובר בהימנעות מהבאת עד.
14. הנהג המעורב העיד בבית המשפט כי שניה לפני התאונה הוא ראה את רכב המערער נוסע במהירות והספיק לבלום, דבר שלטענת המערער איננו הגיוני. עידן מסר בהודעתו במשטרה כי המערער נסע במהירות גבוהה ובבית המשפט שינה גרסתו ואמר שנהג במהירות ובד בבד אמר שלא ראה את רכב המערער אלא הסתכל על הרכב המעורב שנסע לפניו.
15. נמצאה סתירה גם בין עדות העד שדאפנה, אשר העיד כי אחרי הרכב המעורב לא עמדו רכבים ברמזור, לבין עדות עידן ולפיה הוא נסע מאחורי הרכב המעורב.
16. המערער טוען כי מדובר בסתירות רבות ורציניות הפוגעות באמינות עדי התביעה, לעומת גרסתו המפורטת אשר תואמת במלואה לגרסה שמסר במשטרה ולא נמצאו בה סתירות.

טענות המשיבה

17. המשיבה טוענת כי תיק זה הוכרע על סמך ממצאי עובדה ומהימנות, לאחר שבית המשפט קמא התרשם מן העדים, והלכה היא שערכאת הערעור איננה מתערבת בממצאים מעין אלה.
18. על פי קביעת הבוחן, לא יתכן אור ירוק בשני הכיוונים והגורם לתאונה הוא הגורם האנושי. הקביעה מיהו זה שחצה את הצומת באור אדום, נקבעת על סמך העדויות והראיות בתיק ובענייננו - על סמך עדויותיהם של הנהג המעורב ושל עידן, שהוא עד ניטרלי.
19. הסתירות עליהן הצביע הנאשם הן שוליות והן אינן עוסקות בשאלה המהותית והמרכזית של קרות התאונה. העדים

הסבירו אותן בזמן שחלף מאז התאונה ואין בהן כדי להשליך על מהימנותם. כך, ביחס למיקום התאונה, עידן סימן על גבי התמונות כי התאונה ארעה במרכז הכביש, שם גם מתחילה הפניה שכן עד למרכז הכביש הנסיעה היא ישר. בחלוף שנה מן האירוע, אין זה תמוה שהפתק לא נשמר ושעידן איננו זוכר אם פנה לנהג המעורב והוא אף לא שלל כי יתכן שעשה כן.

20. המערער מעלה טענות אותן הוא לא עימת עם העדים, כגון כיצד הנהג המעורב זכר את שמו של עידן, כך שלא ניתן לקבוע דבר לגבי טענות אלה.

21. גם בטענות המערער למחדלי חקירה ובפרט טענתו לחסר של דו"ח שוטר מתנ"א שנכח במקום, לא היה בה כדי להשליך על הראיות המבססות את עובדות כתב האישום ולהביא לזיכויו, מקום בו ישנן ראיות המבססות את אשמתו.

דין והכרעה

22. לאחר שעיינתי בהודעת הערעור על נספחיה ובחומר הראיות ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות.

23. המערער חולק, בעיקרו של דבר, על קביעותיו של בית המשפט קמא בכל הנוגע לממצאי עובדה ומהימנות. כידוע, ערכאת הערעור איננה נוהגת להתערב בממצאים של עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית, אלא רק בנסיבות חריגות, כאשר נמצא כי בפסק הדין נפלו סתירות מהותיות, או כאשר הערכאה הדיונית לא נתנה דעתה לראיות מהותיות וכדומה. בבסיס הלכה זו מונחת התפיסה, כי לערכאה הדיונית עומד יתרון ההתרשמות מן העדים וממהימנותם (ע"פ 406/78 בשירי נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(3) 393; ע"פ 9352/99, יומטוביאן נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ד(4) 632; ע"פ 2132/04, סלים קייס נ' מדינת ישראל, 28.5.2007).

24. עניינו איננו נמנה על אחד מאותם מקרים חריגים המצדיקים את התערבות ערכאת הערעור בממצאי העובדה והמהימנות שנקבעו על ידי בית המשפט קמא.

25. מדו"ח הבוחן שהוגש מטעם המשיבה, אשר לא נסתר על ידי המערער, עולה כי מערכת הרמזורים בצומת הייתה תקינה בשעת התאונה וכי הגורם האנושי, היינו - חציית הצומת על ידי אחד הנהגים באור אדום, היא שגרמה לתאונה. הבוחן לא נכח במקום בשעת התאונה ועל פי חוות דעתו, הוא איננו יכול לקבוע מי מבין שני הנהגים חצה באור אדום, קביעה המסורה לבית המשפט קמא, לאחר שמיעת העדויות והתרשמות ממהימנותן.

26. ודוק: אין פסול בכך שכתב האישום הוגש מקום בו הבוחן, על פי מומחיותו, לא יכול היה לקבוע מי מבין שני הנהגים הוא שחצה את הצומת באור אדום. כתב האישום הוגש על בסיס מכלול ראיות ועדויות ובהן גם דו"ח הבוחן, שכאמור ביסס את הקביעה שהרמזורים היו תקינים, משמע שהתאונה נגרמה באשמת אחד הנהגים. לכך הצטרפו עדותו של

עידן כעד ראיה ניטראלי, אשר העיד כי ראה במו עיניו כי הנהג המעורב, אשר נסע לפניו, חצה את הצומת באור ירוק, וכן ממצאים שנמצאו בזירה וצולמו ובהם נזקי הרכבים ושברים במקום ההתנגשות. דו"ח הבוחן מהווה, אפוא, ראיה אחת מבין הראיות שהובאו בפני בית המשפט קמא, אשר מצא כי בהצטרפותן זו לזו, הן מבססות את אשמתו של המערער מעבר לספק סביר.

27. הסתירות עליהן עמד המערער, אינן יורדות לשורשו של עניין ולגרעין האישום ולפיו המערער חצה את הצומת באור אדום והנהג המעורב באור ירוק. הדבר נוגע בפרט לעדותו של העד עידן, שבית המשפט קמא התרשם כי הוא עד ניטראלי ונטול אינטרס בתוצאות המשפט, ומצא כי עדותו היא אמינה ומהימנה.

28. עידן אישר כי הוא מסר מיוזמתו את פרטיו לאחר שחזה בנהג המעורב חוצה את הצומת באור ירוק וברכב המערער נכנס בו. העובדה שהוא לא זכר במדויק אם מסר את הפתק ובו פרטיו ישירות לנהג המעורב או למישהו שימסור לו, כשם שלא זכר אם שוחח עם הנהג המעורב לאחר התאונה, איננה בבחינת סתירה היורדת לשורשו של עניין, בפרט מקום בו הוא הסביר כי בחלוף הזמן הוא איננו זוכר בדיוק דברים אלה כהוויתם - "זה קרה לפני שנה אני לא זוכר, כנראה שנתתי למישהו פתק שייתן לו, אני לא דיברתי איתו הוא אחרי התאונה אני לא אלך, יכול להיות שדיברתי איתו ואני לא זוכר... יכול להיות שהוא התקשר אלי ואני לא זוכר..." (עמ' 21 שורות 7-8, 17-18 לפרוטוקול הדיון בבית המשפט קמא). לעומת עניינים פריפריאליים אלה, בכל הנוגע לגרעין גרסתו ולפיה ראה את הנהג המעורב חוצה את הצומת באור ירוק, עידן זכר את הפרטים והיה עקבי בעדותו שנמצאה מהימנה על ידי בית המשפט קמא.

29. גם בעניין מיקום התאונה, במרכז הצומת, המערער לא הצביע על סתירה מהותית בין גרסאות העדים. הבוחן העיד כי ההתנגשות ארעה במרכז הצומת, באזור בו נמצאו שברי הרכבים (עמ' 4 שורות 24-25 לפרוטוקול), הנהג המעורב העיד כי התאונה התרחשה במרכז הצומת (עמ' 7 שורות 27-28 לפרוטוקול) ועל כן, כטענת המשיבה, ניתן להבין כי בדבריו "אני בא להתחיל לפנות שמאלה" הוא התכוון למקום בתוך הצומת בו הנהג מתחיל להטות את ההגה שמאלה (עמ' 9 שורה 16 לפרוטוקול). גם עידן סימן את מקום התאונה במרכז הצומת (עמ' 20 שורה 10 לפרוטוקול).

30. גם בעניין מהירות נסיעת המערער עובר לתאונה, לא נמצאה סתירה בין עדויות עדי התביעה ולמצער לא כזו היורדת לשורשו של עניין. הנהג המעורב העיד כי מסר במשטרה כי המערער נסע במהירות כי "ככה זה נראה" וברור כי הוא איננו יכול לדעת במדויק מהי המהירות בקמ"ש. גם עידן העיד כי המערער הגיע לצומת במהירות (עמ' 21 שורות 21-24 לפרוטוקול) ואין בכך כדי להוות סתירה מהותית לאמירתו במשטרה כי דובר ב"מהירות גבוהה".

31. טענת המערער למחדל חקירה המתבטא בחסרונם של דו"ח פעולה של שוטר תנועה שנכח במקום, אין בה כדי להעלות או להוריד. מעדות הבוחן עולה כי לא דובר בשוטר שנכח במקום בשעת התאונה או ביצע פעולות כלשהן בנוגע לחקר התאונה (עדות הבוחן בעמ' 5 שורה 24 עד עמ' 6 שורה 3 לפרוטוקול). ממילא אין בחסר של דו"ח פעולה של אותו שוטר כדי להשליך או לפגוע בתשתית הראייתית שנמצאה על ידי בית המשפט קמא כמספקת להוכחת אשמת המערער.

32. האפשרות שלנהג המעורב אשם תורם לקרות התאונה, כטענת המערער, אין בה כדי לגרוע מאשמת המערער ומן הקביעה שהתאונה נגרמה בשל כניסתו לצומת באור אדום.

33. בסיכומו של דבר, המערער לא הצביע על נימוק המצדיק התערבות בהכרעת הדין של בית המשפט קמא.

על כן, הערעור נדחה.

המזכירות תמציא פסק דין זה לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ט ניסן תש"פ, 23 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.